

1. versjon

Skole.	Trinn.	Elevnummer.	Kjønn.		Det første språket du lærte.	
	7	A619 a619	Jente ☒	Gutt ☐	Norsk ☒	Annet ☐

SKATTEJAKT HOS DEN SURE NABOEN

Bestefaren min fortalte meg og Ludvig om en skatt, den lå innpakket i en skattekiste. Jeg og Ludvig har vært bestevenner i nå snart 9 år. Vi møttes da han flyttet inn i nabohuset og har lekt sammen hver dag siden. På denne tiden var vi akkurat ferdige på barneskolen. Den største utfordringen er å komme seg inn i hagen til den sure naboen og få tak i skatten som ligger nedgravd.

Merknad [IL1]: Er eller var?

Bestefar, Ludvig og jeg bestemte oss for å legge oss, i morgen skal vi ut på den store utfordringen og finne denne nedgravde skatten i hagen til den sure naboen.

“God morgen!” roper bestefar. Ludvig og jeg hopper opp av sengen og løper ut på kjøkkenet.

Merknad [IL2]: Her markerer du replikk riktig. Undersøk om du har gjort dette gjennom hele teksten din.

Der står frokosten klar, alle setter seg til og spise. Bestefar begynner å fortelle mer om planen til og finne den nedgravde skatten i hagen til naboen. Han forteller videre at det er 3

Merknad [IL3]: Å spise. Alltid å foran verb som står i infinitiv.

utfordringer for og finne denne nedgravde skatten. “Hva er utfordringene?” spør Ludvig.

Merknad [IL4]: Utfordringer for å komme seg inn i hagen eller finne skatten?

Utfordringene 1 er at det er ett høyt gjerde som vi må komme oss over, utfordring 2 er at vi må snike oss sånn at naboen ikke ser oss, utfordring 3 er at naboen har en stor hund som kan

Merknad [IL5]: Hva skjedde med hunden i fortellingen din?

gi deg en stor skade. Takk for maten sier Ludvig og jeg, bestefar svarer at det er på tide og komme seg av gårde for og finne denne nedgravde skatten. Vi finner en spade hver og er klar for å gå ut, da går vi sier bestefar. Det høye gjerdet slår mot oss som en uendelig høy vegg.

Ludvig går først, så jeg og bestefar til slutt. Hvordan i alle dager skal vi komme oss over dette uendelig høye gjerdet?, tenker alle sammen. Alle sammen ser seg litt om, jeg vet det roper bestefar til slutt. Se der, det er ett hull i gjerdet. Vi kan kripe oss gjennom her, sier bestefar.

Merknad [IL6]: Et par.

Alle sammen beveger seg sakte og rolig bortover til det hullet, alle er liv redd for at naboen skal se oss. Pass opp sier jeg, der står den skumle hunden. Alle går ett par skritt tilbake og setter seg ned bak en murvegg. Hva skal vi gjøre nå?, spør Ludvig. Alle sammen blir helt

Merknad [IL7]: Sjekke opp dette ordet.

stille, jeg går og sjekker om hunden fortsatt er her sier jeg. Hunden har godt roper jeg og løper tilbake til bestefar og Ludvig. Jeg ser tilbake inn i hagen, jeg ropte vist litt høyt sa jeg til de andre. Der står den sure naboen, hun hørte at jeg ropte på dere. Ja hei, sier naboen. Hei sier vi alle sammen. Hva gjør nå dere her?, sier naboen. Alle sammen blir helt stille, vi løper tilbake til huset vårt så fort vi kan. Wow sier vi alle sammen, bra at hun ikke merket oss før. Vi kler av oss og setter oss i sofaen, vi titter ut vinduet i blandt for og se om den sure naboen har godt inn sånn at vi kan gå ut igjen og lete etter denne nedgravde skatten. Jippi roper Ludvig, hun har godt. Alle løper ut i gangen for å kle på seg. Når alle har kledd på seg går vi sakte med sikkert ut 1 etter 1. Bestefar først, så Ludvig også jeg til slutt. Nå er vi kommet til det uendelig høye gjerdet, alle går bort til hullet. Ludvig begynner først og kryper seg så stille han kan gjennom hullet. Nå var det min tur, jeg kom meg fint og rolig gjennom gjerdet. Ludvig og jeg begynner og grave, men så ser vi etter bestefar. Han sitter fast i gjerdet, vi løper bort og må

prøve å hjelpe han. Vi river opp gjerdet litt mer, der kom bestefar seg gjennom. Det har blitt fortalt at den nedgravde skatten ligger under ett vindu ned i en grop. Ludvig går seg litt rundt for og se om han finner denne nedgravde skatten, jeg fant den sier han. Bestefar og jeg går sakte og rolig sånn at ingen kan høre oss bort til Ludvig. Alle tar opp spaden sin og begynner og grave, vi graver og vi graver. Ingen finner noe enda, ingen er villige til og gi seg. Bestefar sier at han begynner å få vondt i ryggen, han setter seg i en stol som står rett ved der vi graver. Jeg og Ludvig fortsetter og grave, vi har kjempe lyst til og finne denne skatten. Til slutt ser vi ett parr tomater, vi tar de opp og lur på om dette er skatten. Vi spør bestefar, han sier at en skatt kan da vel ikke være noen tomater. Helt enig sier jeg og Ludvig. Vi kaster tomatene fra oss og fortsetter og grave. Vi graver og graver til slutt ser vi faktisk en stor boks med et håndtak, vi graver litt mer for og få opp denne boksen. Når vi har gravd litt mer får vi den faktisk opp. Bestefar spretter opp og er veldig hissig på å se hva for noe dette er. Kanskje det er skatten tenker alle sammen. Ludvig og jeg spør om bestefar vil åpne skatten, får jeg virkelig lov til det?, spør bestefar. Bestefar tar tak i håndtaket og åpner. Vi har funnet skatten jubler bestefar. Ludvig og jeg ser på hverandre og smiler. Bestevenner klarer alt vis de samarbeider, sier jeg til Ludvig. God jobba gutter, sier bestefar. Alle 3 går inn for og spise og feire at de har funnet denne nedgravde skatten og at de faktisk har greid dette sammen.

Merknad [IL8]: kjempelyst

Spennende at du har skrevet fortellingen din rundt tre hindringer. Husk å bruke alle de tre hindringene når du først har introdusert dem. I Innledningen din sier du den største utfordringen er å komme seg inn i hagen. Kan du koble dette sammen med de tre hindringene dine? Husk avslutning. Har du husket å skrive inn et brudd i kronologien?

Du veksler mellom handlingsreferat og replikker. Marker replikkene dine slik at leseren lettere kan henge med på hva som skjer.